

7 نکته‌ی ناگفته از زندگی «چارلز دیکنز»

با پشت سر گذاشتن جشن دویستمین سالروز تولد «چارلز دیکنز»، ناگفته‌هایی از زندگی این رمان‌نویس بزرگ انگلیسی مطرح شده است.

با پشت سر گذاشتن جشن دویستمین سالروز تولد «چارلز دیکنز»؛ ناگفته‌هایی از زندگی این رمان‌نویس بزرگ انگلیسی مطرح شده است.

به گزارش ایسنا با وجود گذشت یک هفته از دویستمین سالروز تولد «چارلز دیکنز»؛ ذکر نکاتی جالب توجه از زندگی این نویسنده‌ی بزرگ خالی از لطف نیست؛ رمان‌نویسی که در زمان حیات از شهرت فراوانی برخوردار بود و رمان‌هایش در قرن حاضر نیز جزو پرخواننده‌ترین آثار کلاسیک محسوب می‌شوند.

**** نویسنده‌ی «171»؛** الیور توئیست؛ همچون بسیاری از قهرمانان داستان‌هایش در طبقه‌ی متوسط شهر پورتنس‌موث انگلیس متولد شد و در سنین پایین وارد بازار کار شد. وقتی پدرش به علت بدهکاری به زندان افتاد، «171»؛ (نام چارلز در کودکی) 12 ساله مجبور شد برای حمایت مالی از خانواده‌اش در کارخانه‌ای مشغول به کار شود. کار وی چسباندن برچسب روی قوطی‌های واکس کفش بود. وی سپس در یک بنگاه تجاری فعالیت کرد و بعدها به گزارشگری مشغول شد.

**** دیکنز و همسرش «171»؛** کاترین؛ که دختر یکی از همکارانش در روزنامه‌ی «171»؛ نیویورک؛ بود، 10 فرزند داشتند که یکی از آن‌ها در زمان نوزادی درگذشت. او نام نویسندگان محبوب خود را برای برخی از فرزندان انتخاب کرد. «171»؛ آلفرد دورسی «171»؛ و «171»؛ تنیسون دیکنز؛ و «171»؛ هنری فیلدینگ دیکنز؛ نام سه تن از فرزندان چارلز و کاترین بودند.

**** گفته می‌شود دیکنز یکی از اعضای باشگاه معروف «171»؛ ارواح؛** لندن بوده است. این سازمان در حال حاضر نیز به بررسی مسائلی چون ارواح و تسخیر شدن انسان‌ها توسط این موجودات می‌پردازد. علاقه‌ی دیکنز به این موضوعات از نوجوانی آغاز شد که او داستان‌هایی درباره‌ی قتل، اشباح و آدم‌خوارها را به رشته‌ی تحریر درمی‌آورد. وی همچنین از فواید هیپنوتیزم تعریف می‌کرد که به وسیله‌ی آن موفق شده بود سردردهای همسرش را درمان کند.

**** در سال 1947 «171»؛ هانس کریستین آندرسون؛** نویسنده‌ی هلندی آثار تخیلی در اولین دیدار خود از انگلستان مقدمه‌ای را به الهام‌بخش ادبی‌اش «171»؛ دیکنز؛ تقدیم کرد. رابطه‌ی این دو نویسنده‌ی سرشناس تا آنجا دوستانه شد که 10 سال بعد «171»؛ آندرسون؛ به خانه‌ی دیکنز بیاید و دو هفته‌ای را آن‌جا سپری کند. دیدار طولانی‌مدت نویسنده‌ی «171»؛ جوجه اردک زشت؛ میزبان را به سختی انداخت، به طوری که پس از رفتن وی، دیکنز روی آیینی‌های اتاق میهمان نوشت: «171»؛ هانس آندرسن پنج هفته در این اتاق خوابید، پنج هفته‌ای که برای خانواده یک قرن طول کشید!؛

**** خالق «171»؛ آرزوهای بزرگ؛** از دوران کودکی از بیماری صرع رنج می‌برد. چندین شخصیت داستانی او از جمله «171»؛ مانکس؛ در «171»؛ الیور توئیست؛ گاستر در «171»؛ خانه‌ی غم‌زده؛ و بردلی هدستون در رمان «171»؛ دوست مشترک ما؛ از تجربیاتی دردناکی چون حمله‌های صرع رنج می‌برند. پزشکان کنونی معتقدند دیکنز این بیماری را با جزییات پزشکی باورنکردنی توصیف کرده است.

**** نهم ژوئن 1865 بود که دیکنز از فرانسه به انگلیس باز می‌گشت که قطارش از ریل خارج شد. در این سانحه 10 نفر کشته و ده‌ها نفر زخمی شدند. دیکنز که صدمه‌ای ندیده بود، جان خود را به خطر انداخت و به کمک آسیب‌دیدگان رسید. وی همچنین با وجود خطر زیاد، به قطار بازگشت تا دست‌نوشته رمان «171»؛ دوست مشترک ما؛ را از آتش نجات دهد. چهار روز پس از این جریان، دیکنز در نامه‌ای به دوست قدیمی خود نوشت: «171»؛ کمی شوکه شده‌ام، نه به خاطر تصادف قطار و ضربه خوردن، بلکه به دلیل کار سخت پس از آن برای بیرون آوردن افراد صدمه‌دیده و اجساد مرده‌ها که تجربه بسیار وحشتناکی بود.»؛**

**** پیش از شناخته شدن به عنوان رمان‌نویس معروف، دیکنز بر روی صحنه‌ی تئاتر فعالیت داشت. او که ذاتا بازیگر بود، شخصیت‌هایش را پیش از ورود به دنیای کاغذی، مقابل آیینی خلق می‌کرد. او همچنین چندین نمایش‌نامه را به نگارش درآورد و در برخی اجراهای آماتوری ایفای نقش می‌کرد. وی بعدها در اجتماعات عمومی بخش‌هایی از رمان‌هایش را می‌خواند و به جای شخصیت‌های داستانی‌اش بازی می‌کرد.**